

[Honoré.]

ster. Jeg vil derfor opfordre regeringen til at forsøge etableret et sådant indkomstpoltisk organ allerede i dette år.

Vedrørende de forskellige dagsordensforslag skal jeg meddele, at vi må afvise SFs dagsordensforslag. Jeg finder det i øvrigt uklart. Hvad mener SF f. eks. med »fagbevægelsens selvstændighed«? Selvstændighed i forhold til hvad? Der står, at strejkeretten er et uantasteligt demokratisk princip. Vi mener, at almenvellet må være et overordnet princip også på dette område, der kan nødvendiggøre begrænsninger i strejkeretten.

Betyder SFs dagsordensforslag, at SF mener, at også overenskomststridige strejker er et uantasteligt demokratisk princip? Det vil jeg gerne høre SFs ordfører oplyse. Mener SF, at aftalebrud er noget fint og godt og uantasteligt? Hvis dette er tilfældet, så vidner det for mig at se om en sørgelig mangel på retsbevidsthed hos SF.

Fremskridtspartiets dagsordensforslag, som er temmelig langt, er lavet efter opskriften: alt godt fra havet, spændende fra arbejdsformidlingskontorer til annoncer i regionalradioen. Jeg savner i fremskridtspartiets dagsordensforslag egentlig kun et forslag om nedsættelse af lønningerne i Grønland, men selv om dette forslag blev tilføjet, ville vi dog stemme imod.

Vi kan heller ikke stemme for det dagsordensforslag, der er stillet af hr. Auken. Vi er i hvert fald meget tvivlende over for værdien af et sådant forslag. Det er støttet af det konservative folkeparti, centrum-demokraterne og det radikale venstre.

Forslaget siger jo ikke så forfærdelig meget. Det fastslår nogle ting, vi alle sammen ved. Det konstaterer, hvad vi også ved, at der foregår forhandlinger. Så udtrykkes der en forventning fra folketinget. Man kunne lige så godt sige: en formodning, et håb, eller hvad ved jeg. Endelig opfordres regeringen til at udøve en slags oplysningsvirksomhed over for markedsudvalget om ting, som markedsudvalgets medlemmer formodentlig har kunnet læse om i Information dagen i forvejen. Dette dagsordensforslag er forunderlig tamt. Der er så at sige ingen tiger i tanken, højest en papirtiger.

Det af venstre stillede og af kristeligt folkeparti støttede ændringsforslag til hr. Aukens motiverede dagsorden, udtrykker derimod en virkelig holdning til de spørgsmål, der her er

tale om. Man kan som den konservative hr. Ninn-Hansen finde det overflødigt, at folketinget skal fordømme denne konflikt, men når man tænker på, at den for det første er udtryk for aftalebrud, manglende respekt for retten, at den for det andet skader den frie meningsdannelse, der er så vigtig for demokratiet, og for det tredje truer et stort antal arbejdspladser, så mener jeg, at folketinget med rette udtrykker en virkelig afstandtagende holdning hertil. Det er for retsbevidstheden afgørende, at det høje ting direkte fordømmer en sådan adfærd.

Kristeligt folkeparti vil ligesom venstre ikke nøjes med at få en orientering i udvalget, men vi opfordrer regeringen til at gøre sin indflydelse gældende. Den socialdemokratiske regering anser sig for LOs nære samarbejdspartner. Derfor mener vi, at der påhviler denne regering en ganske særlig forpligtelse i en sag som denne.

Centrum-demokraterne har ved gentagne lejligheder krævet initiativer fra regeringen. Nu har centrum-demokraterne fået chancen ved at tilslutte sig det af os støttede ændringsforslag i stedet for at tilslutte sig regeringens dagsordensforslag, der jo ikke siger noget, men selvfølgelig heller ikke siger noget forkert.

Jeg vil derfor anbefale, at man stemmer for det af venstre og kristeligt folkeparti stillede ændringsforslag.

Ib Christensen (DR):

Folketinget forbedrer med garanti ikke sit omdømme ved at spille så mange timer på denne matte reprise af fredagens debat. Det gør det ikke bedre, at de fire første ordførelere hver skulle rasle med et dagsordensforslag.

Lad mig om emnet sige – nu da vi skal debattere det – at det er en meget farlig vej, regeringen og folketingets flertal er kommet ind på, både med indgrebene i 1975 og indgrebet just nu i 1977 og med augustforligets henstilling. Derved skabes der en politisk spekulation i noget, der alene burde være erhvervslivets og arbejdsmarkedets egne forhold. Der skabes spekulation fra de marxistiske partier i klassekamp, der skabes spekulation hos de borgerlige partier i at blande sig i arbejdsmarkedets og erhvervslivets interne aftaler og overenskomstforhold. Der skabes spekulation fra Dansk Arbejdsgiverforenings side og fra LOs side i, at man nok rager kastanjerne ud af ilden for dem, hvis ikke de bliver enige. De fratages